

Kommentarer til vedtak i Plan og Miljø angående Fløsvika Boligfelt på Leknes

Hvorfor mener Kommunen vi må godta en vei over eiendommen når det allerede finnes en vei?

Det er ingen hemmelighet at vi som bor på BFS10 er sterkt imot å få en gangvei over eiendommen. Noe av det som gjør dette ekstra vanskelig å forstå og ikke minst å god ta, er at vi over hode ikke kan se fornuften i å lage en ny vei over andres eiendom, når det pr. i dag går en vei fra Leknesvegen til Fløsvika på utbyggers område. Hadde det vært slik at veien over BFS10 var den eneste muligheten for å komme seg opp i hovedveien i denne enden av feltet, kunne man sett et snev av logikk. Men slik er det ikke. Veien som går til Fløsvika i dag er fjernet fra den nye reguleringsplanen for å lage plass til boliger. **Hvor provoserende er ikke det?** For at utbygger skal kunne presse inn flest mulig boliger, må vi godta at det legges vei gjennom hagen? **Hvorfor er det ingen i kommunen som stiller spørsmål ved dette? Hvorfor synes Kommunen det er mer naturlig å legge en vei over naboeiendommen, ennå ta i bruk allerede eksisterende vei?** Eller vet dere ikke at veien eksisterer? I så fall foreslår vi at dere finner fram gjeldende kart og tar dere en tur til Leknes og ser på veien. Den eksisterende veien kan helt fint, uten store anstrengelser, gjøres om til gangvei. Om ønskelig kan den legges lenger bak i terrenget, slik at den ligger bak boligene som skal bygges, og den kan også gjøres mer langvillig nordover. **Her er det kun viljen det står på!!!** Argumentene til P&M om at SGG1 må legges over BFS10 for å tilfredsstille rullestolbrukere og barnevogner, faller på sin egen urimelighet. Veien opp Kringlebakken har samme høydeforskjell som Fløsvikfeltet opp til hovedveien. Allerede den første kneiken nederst i Kringlebakken har brattere stigning enn det den eksisterende veien har, og noen sinne vil få. Spesielt hvis man gjør den mer langvillig mot nord. Og viktigheten av å koble sammen feltene, hva er det for noe? Boligeierne i Leiknesfeltet er ikke interessert i en gjennomgang, og folk klarer helt fint å treffes om de må gå opp i Leknesveien via den eksisterende veien fra Fløsvika. Dette vil også være den korteste veien for skoleungene å komme seg til et fortau, og unger går som kjent den korteste veien. Det må utvilsomt være et poeng å samle flest mulig gående på eksisterende fortau som er laget til formålet, i stedet for å sende ungene langs smale veier uten hverken lys eller fortau.

I saksframlegget til 2.gangs handsaming står det følgende: «Dersom det ikkje let seg gjere med ein avtale med grunneigar, kan det bli aktuelt for tiltakshavar å søke om ekspropriasjon.»

At Kommunen oppfordre tiltakshaver til å søke om ekspropriasjon, oppfatter vi som en rein trussel.

Atle Leknes og Hege Stokken